

aaben Pande; hvis de kommer, men jeg tror ikke, de kommer derude, jeg tror, de lige saa lidt kommer i den kommende Tids Kamp, som de er kommet i Sommerens Kamp. For det er ikke noget, Vælgerne bryder sig om at høre i Tider som disse, de Affærer, de Herrer kan rejse herinde og lave en lang politisk Debat om; nej, det er ganske andre Spørgsmaal, som har Vælgernes Interesse i Øjeblikket, og jeg tvivler meget om, at jeg vil møde den transatlantiske Sag ude i min Kreds.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Holstein har haft Ordet, og jeg skal derefter gaa over til at besvare det ærede Medlem Hr. Staunings Forespørgsel, idet jeg ikke har noget at udtale til det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser. Jeg finder dem denne Sag fuldstændig uvedkommende.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Stauning sige følgende. Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at han har ikke kritiseret Landsretsdommen. Nej, det gjorde det ærede Medlem selvfølgelig ikke. Thi Domstolene er jo selvstændige og uafhængige af Lovgivningsmagten. Nej, sagde det ærede Medlem, jeg har kun fremdraget en Række Punkter, som ikke er oplyst ved Dommen. Ja, det staar for mig, som om dette er en Kritik af Dommen. Det ærede Medlem var noget højt oppe over, at jeg skulde have beskyldt ham for at have sagt om mig, at jeg havde truffet en Afgørelse af politiske Grunde, og det, udtalte det ærede Medlem, at han aldrig havde sagt. Jeg vil bede det ærede Medlem, naar nu det stenografiske Referat kommer, om han saa ikke vil vise mig det Sted, hvor jeg har beskyldt ham for dette; det vil han lede forgæves efter. (Stauning: Saa bliver det rettet forinden.) Jeg skal ikke rette det.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke forudsætte, at Justitsministeren foretager utilladelige Rettelser.

Justitsministeren (Rytter): Det, jeg udtalte, var tydeligt og klart, jeg sagde: det ærede Medlem Hr. Stauning har udtalt, at jeg har forhindret, at den omtalte Sag blev appelleret; og — tilføjede jeg — hvis jeg havde grebet ind i det Spørgsmaal og faaet Sagen forelagt og saa havde forhindret Appel, kunde det ærede Medlem have sagt, at jeg havde gjort det af politiske Grunde. De andre Udtalelser vil det ærede Medlem forgæves lede efter. Det ærede Medlem

fandt det urigtigt af mig at sige, at Rigsdagen har spildt en Dag, thi det havde vi langtfra. Ja, det ærede Medlem ved, at Rigsdagens normale Arbejdstid her i offentlige Møder er 3—4 Timer daglig. Nu vil jeg overlade ærede Medlemmer selv at bedømme, i hvor høj Grad vi har spildt Rigsdagens Tid i Dag med dette Spørgsmaal.

Om det Spørgsmaal, hvorvidt jeg var tilfreds med de Konservatives Dagsorden, har jeg udtalt, at jeg ikke var tilfreds med den, dels af formelle Grunde og dels af reelle Grunde. Af formelle Grunde, fordi jeg finder det uheldigt, at Tinget udtaler sin Tilfredshed med, at Justitsministeren ikke billiger den fremsatte Motivering, en Motivering, som Statsadvokaten heller ikke billigede. Men ogsaa af reelle Grunde, nemlig den, at jeg synes ikke, Rigsdagen skal inklade sig paa de Spørgsmaal. Jeg synes, at det, at en Embedsmand efter sin egen Indrømmelse er kommet til at udtale sig mindre heldigt i et Interview, ikke burde give Rigsdagen Anledning til lange Diskussioner om dette Forhold. Jeg synes, det er urigtigt, at vi skal gøre det; jeg synes, vi skulde holde det ude herfra.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa, at jeg skød Skylden over paa en underordnet Embedsmand. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener. Jeg har i Dag tydelig og klart udtalt, at det Resultat, man saaledes naaede til, og de virkelige Motiver hertil kan jeg ogsaa for mit Vedkommende tiltræde. Dette er ikke en Desavouering. Jeg har endvidere tydelig og klart udtalt, at jeg kunde have grebet ind, før Fristen var udløbet, og jeg har ene og alene Ansvaret for, om jeg har gjort det eller ikke. Jeg har Ansvaret, og jeg vedstaar dette Ansvar. Jeg har ikke gjort det i dette Tilfælde, og jeg mener det rigtigt ikke at have gjort det i dette Tilfælde, fordi det her drejede sig om Spørgsmaalet: større eller mindre Straf, et Spørgsmaal, hvorom alle de Jurister, der har haft med Sagen at gøre og talte med mig, sagde: Vi skal ikke have denne Sag appelleret.

Efter den Foranledning, som denne Diskussion har givet, maa jeg oven i Købet sige, at jeg skulde stille mig meget forstaaende overfor, og jeg vil være interesseret i en Tanke, som mere og mere vinder Overhaand i den civiliserede Verden, og det er det, at ligesom Domstolene er uafhængige, saaledes er ogsaa Statsadvokaturen uafhængig, saaledes at man ikke fra Rigsdagens Side kan gribe ind der